

Posudek diplomové práce

Název práce: Téma telesnosti vo fenomenologických skúmaniach estetickej skúsenosti krajiny

Autorka práce: Jana Slančíková

Posudek vedoucího práce

Kolegyně Jana Slančíková se pokusila Berleantovy nezdědka složitá a nezdědka nejednoznačná vyjádření systemizovat, utřídit a dokonce naznačila možnosti jejich kritiky. Autorka práce rozebírá trojici Berleantem navrhovaných modelů estetické zkušenosti a bližším způsobem se zabývá tím, který samotný Berleant považuje za neadekvátnějším, tedy modelem participace. Proto, aby plastičtěji vykazala obrysy tohoto modelu, odvolává se kolegyně Slančíková na některé „tradiční“ fenomenologické koncepce prostoru a času, a to konkrétně na koncepce Merleau-Pontyho a Patočky. Po takové přípravě přistupuje autorka práce k představení Berleantova pojetí environmentu a krajiny. Berleantovy názory představené v této části bakalářské práce jsou ukázány jako určité rozvedení Berleantovy obecné koncepce estetické zkušenosti. Kolegyně Slančíková si všímá i problematických momentů Berleantových úvah, zejména jeho kritiky konceptů nezainteresovanosti a psychické distance a také kritiky myšlenky, že ve zkušenosti má primární roli tělo. Kritika Berleantova pojetí přednosti místa před tělem v události zkušenosti je pak rozvedena – opět za pomoci tradiční fenomenologie – v závěrečné kapitole práce, ve které se hovoří o pojetí zkušenosti z „hlediska třetí osoby“.

Podle mého soudu je práce napsána poměrně citlivým způsobem a je pro ni charakteristická upřímná snaha nálezu pojmová a konceptuální rozlišení, která jsou v Berleantových textech podána často dosti nezřetelným způsobem. Přestože by se čtenář v některých ohledech rád dozvěděl více, nebo by rád získal přesnější představu o některých aspektech představovaných názorů, je mu jasné, že taková přání nevyplývají jen z autorčiných interpretací a shrnutí, ale z i vyjádření samotného Berleanta, kterou mohou být vnímány jako nepřesvědčivá. Je nepochybné, že by kritické pasáže práce namířené proti Berleantovým názorům mohly být formulovány s větší jistotou, obsáhlejší a přesvědčivější způsobem, je však zřejmým kladem, že autorka tyto problematické aspekty Berleantových úvah nenechala úplně stranou.

Na některých místech textu se ukazuje, že si autorka diplomové práce předpoklady a metody fenomenologického způsobu zkoumání ještě zcela neosvojila. Na s. 18 se například ne úplně srozumitelně hovoří o fungování estetické percepce z její „fenomenální stránky“. Na s. 35 se

mnohoznačně konstatuje, že „daná problematika“ se zdá být „umístěná mezi objektivním a subjektivním pólem nazírání na skutečnost“. Na s. 43 jsou zaměřeny charakteristiky estetické zkušenosti a její reflexe, kterou je fenomenologie estetické zkušenosti, když se říká, že „fenomenologický koncept vnímání času a prostoru“ je identifikován jako faktor „estetické percepce“. Určitou míru nejistoty ve věci pochopení záměru a hlavních témat některých důležitých fenomenologických projektů se ukazuje, když chce určité segmenty Berleantovy teorie objasnit pomocí citátů názorů dalších autorů. Na některých místech se význam citátů z Patočky či Merleau-Pontyho se zaměřením Berleantových vyjádření do značné míry míjí (s. 19, 23). Na jiných místech nicméně působí naznačovaná souvislost přesvědčivěji (s. 30–39).

Rád konstatuji, že takto problematických míst je v práci poměrně málo. S nesnadnou úlohou se autorka práce vyrovnala velice dobře. Předloženou práci považuji za výsledek poctivého úsilí. Práci proto samozřejmě doporučuji k obhajobě, její úroveň je možné hodnotit jako „velmi dobrou“.

V Praze, dne 21. 6. 2016

PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.